

ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE CELEBRADA EL DIA 22 D'ABRIL DE DE 2017

A la Vila de Montblanc, el dia 22 d'abril de 2017, a les 12:00 del matí, es reuneix a l'Església de Sant Miquel de Montblanc, **JOSEP ANDREU DOMINGO**, els Srs. **FRANCESC BENET I RIBÉ**, **ARIADNA FERRER CERVELLÓ**, **SILVIA LAFEBRE ROIG**, **JORDI ALBALAT GAO**, **JOAN CASELLAS CARBÓ**, **ORIOL PALLISSO BALANYÀ**, **MARTA CIVIT BULLÓ**, **ROGER SOSA VALLVERDÚ**, **FRANCESC XAVIER VIÑAS SANS**, **MARC VINYA MIRALLES**, **ANTONIO GUTIERREZ TORREGROSSA**, assistits pel Secretari de la Corporació, el Sr. **ANTONI GARCIA JIMENEZ**, que certifica.

Excusa la seva presencia: LAURA ALUJA MASALLES

ORDRE DEL DIA

HISENDA I RÈGIM INTERIOR

PRIMER PUNT: NOMENAR AL SR. RAMON REQUESENS QUERALT FILL PREDILECTE DE LA VILA DUCAL DE MONTBLANC.

El senyor Alcalde dóna la paraula al senyor secretari de l'Ajuntament de Montblanc, Antoni Garcia Jiménez, el qual dóna lectura a la proposta d'acord que es sotmet a debat i votació, essent el seu literal el següent:

Atès el Decret d'Alcaldia número 114/2017 de 10 d'abril s'ha incoat el nomenament Sr. Ramon Requesens i Queralt fill predilecte de Montblanc.

Vistos els articles 3r, 6e, 10e i següents del Reglament municipal d'Honors i Distincions.

Vist l'informe emès pel Director de l'Arxiu Històric Comarcal de Montblanc, del que no se'n desprèn cap impediment en relació a la proposta efectuada.

Per tot això es proposa al Ple d'adoptar el següent acord:

- Nomenar al Sr. **RAMON REQUESENS QUERALT** fill predilecte de la Vila Ducal de Montblanc.

Pren la paraula el senyor Jordi Albalat Gao, i diu el següent:

Ramon Requesens i Queralt va néixer a Montblanc el dia 12 de setembre de 1924. Cursà els estudis al Col·legi de les Germanes Carmelites i posteriorment al Col·legi de la Mercè i durant els anys 1936-38 a les escoles públiques ubicades a l'edifici de l'Hospital; per bé que un any abans també fou alumne de l'Escola de Dibuix d'Ismael Balanyà.

De ben jove col·laborà amb el seu oncle, Mn. Pau Queralt, en la primera restauració de l'església de Sant Miquel. En el bienni 1932-34 va formar part de l'escolania de la Mare de Déu de la Serra i entre 1935-36 fou membre de la Federació de Joves Cristians de Catalunya (fejocistes), que a la vila era conegut com a Grup Fra Magí Català de Montblanc.

En el transcurs de la Guerra Civil el jove Ramon Requesens quedà molt marcat per les tragèdies que va viure i per l'afectació que aquestes varen ocasionar d'una manera molt directa en la seva pròpia família, amb l'empresonament del seu pare i l'assassinat del seu oncle, Mn. Pau Queralt.

Acabada la conflagració bèl·lica es creà el Centre d'Acció Catòlica, del qual, des d'un bon principi, en formà part d'una manera molt activa. El mateix 1939-40 s'inicià la primera representació de *Els Pastorets*, que durant 75 anys s'han escenificat ininterrompudament i d'aleshores ençà n'ha estat l'ànima. A més també va participar i impulsar molt directament moltes altres obres de teatre; totes les quals, malgrat les restriccions governatives, es feren sempre en català.

Així mateix, en els anys quaranta col·laborà en la neteja dels exteriors de l'ermita de Sant Joan i en la reparació de la seva teulada. Formà part, junt amb tres bons amics, dels Fadrins de Santa Llúcia. Tots ells encomanaren a l'artista montblanquí Ismael Balanyà el retaule, l'altar i el vitrall de la capella de Santa Llúcia del santuari de la Serra i, posteriorment, recuperaren el nou misteri de l'Assotament; el qual ja de bell antuvi es va construir amb rodes.

El 1959 fou el membre més jove de la junta constituent del Museu Arxiu de Montblanc i Comarca, a on s'hi va vincular molt estretament, essent-ne el president en el transcurs d'un llarg període de dotze anys (entre 1974 i 1986). Sota la seva presidència es realitzaren cursos de català, concursos de cinema amateur, sessions de cinema-club i, a l'aixopluc de l'entitat, es fundaren el Grup Sardanista i el Centre d'Estudis de la Conca de Barberà.

Com a persona de fe i sensible a totes les opcions ideològiques en els inicis de la transició democràtica, i com a responsable del Centre Parroquial, donà acolliment a tot un seguit de reunions clandestines per a la constitució del sindicat Comissions Obreres de Montblanc i la Conca de Barberà.

El seu montblanquinisme el portà a integrar-se en l'activitat política. Concretament fou regidor en dues legislatures. La primera, entre 1964 i 1970, sota l'alcaldia de Josep Gomis. Va exercir de primer tinent d'alcalde i regidor de Turisme. Com a tal, dissenyà els primers grans plafons-plànols de la vila de Montblanc, amb una acurada descripció i visualització tots els seus principals monuments. Fou l'impulsor de la restitució de la nomenclatura dels carrers de Montblanc amb les plaques col·locades durant la Segona República i també participà en la recuperació del Ball de Bastons i la tradicional Festa dels Reis, a càrrec de la lleva de l'any.

Uns anys més tard, entre els anys 1987 i 1991, tornà a formar part de l'Ajuntament montblanquí, aquesta vegada com a regidor de la candidatura Independents per Montblanc. Assumí la cartera de Comerç i Turisme i l'any 1988 va ésser un dels artífexs de l'acord de l'agermanament amb la població de Montblanc d'Occitània. Durant aquesta legislatura es va veure involucrat en la lluita de la comarca contra la instal·lació de l'abocador de Forès i, junt amb els companys del consistori, portà a cap tot un seguit d'actuacions en contra de la seva ubicació, tals com xerrades a la comarca, visites al president de la Generalitat i al rei a Madrid; junt amb una altra, del tot discreta, amb alts mandataris, a la mateixa població de Forès.

Malgrat les dificultats de la legislatura, amb dimissió del consistori inclosa, Ramon Requesens, fent-se seu el desig de l'artista Ismael Balanyà de pintar un gran mural al fresc sobre la història de Montblanc al vestíbul de la Casa de la Vila, ho proposà a la corporació municipal, la qual ho aprovà per unanimitat. Així, com a regidor, en féu un seguiment constant i exhaustiu de l'obra,

fins a l'assoliment final de la mateixa. Ismael Balanyà realitzà l'obra altruísticament com un homenatge personal a la seva vila.

El 1969 Ramon Requesens ingressà a la Germandat de Poblet, en substitució del seu pare. Des del 1999 fins al 2016 participà en la Comissió Cívica Pro-restauració de l'església de Santa Maria; alhora que també formà part de la Comissió de Sant Miquel, de les obres del Centre Parroquial i de la casa de Càritas. Així mateix, va ser present a les comissions religioses de les Festes extraordinàries de la Serra dels anys 1981, 1996 i 2006. Com a impressor de professió, en totes les festes, s'encarregà de l'edició de diverses publicacions i llibres, i el 1996 tingué cura de l'*Àlbum històric de Montblanc*, amb 90 cromos d'una gran difusió.

Així mateix, al capdavant de la impremta que porta el seu cognom, contribuí d'una manera molt directa a fomentar l'ús del català a Montblanc, malgrat les prohibicions del règim franquista. Aquesta promoció de la llengua quedà ben patent en l'edició de llibres i opuscles; però també en la de fulls volants i d'impresos de caire familiar i comercial. En moltes d'aquestes publicacions, a més d'exercir com a corrector, també s'encarregà del disseny de les corresponents il·lustracions; així com de treballs de linogravat i xilografia. A més, és autor del disseny i els dibuixos de diversos vitralls a l'església de Santa Maria i al santuari de la Serra.

En reconeixement a la tasca cultural i atenent a la seva acreditada professionalitat, la impremta Requesens, fundada el 1914 per Josep Requesens i Contijoch, i amb motiu del seu centenari, en el Ple medieval de l'1 de maig de 2014, que va tenir lloc a l'antiga església de Sant Francesc, fou distingida per unanimitat per part del consistori amb la medalla de Plata de la Vila.

Ramon Requesens ha tingut sempre, i en tot moment, una gran sensibilitat per la cultura en el seu sentit més ampli. En aquest aspecte, val a dir que ja fa una colla d'anys va fer donació al Museu de les eines de boter, procedents de l'artesà i avi, Anton Queralt.

Paral·lelament, a l'Arxiu Comarcal, des de la seva fundació, sempre ha lliurat els impresos i altres publicacions que ha anat editant la impremta; junt amb altra documentació de caire més diversa. Alhora que ha efectuat els préstecs que han convingut per a portar a terme les corresponents digitalitzacions. Una clara mostra en serien els exemplars de la premsa històrica local i comarcal.

A manera de primícia, cal fer avinent que, donant compliment a un desig del seu pare, en els propers mesos, té la voluntat de cedir a l'Arxiu Comarcal de la Conca de Barberà el fons de Joan Farriol de Montblanc consistent en 40 capsos d'arxiu definitiu; la qual cosa, per part de la direcció de l'ACCB i com a sotasignat, es valora com un fet molt positiu i d'alta sensibilitat comarcal i patrimonial, atès que la posada a disposició pública de l'esmentat fons, contribuirà en gran manera al coneixement de l'esdevenir històric de la Conca de Barberà; és a dir, ens permetrà aprofundir en la vida dels nostres avantpassats, homes i dones, i a l'ensems institucions, que visqueren i desenvoluparen les seves activitats en diverses localitats de la Conca de Barberà.

Per acabar, ens resta fer esment que en l'actualitat està immers en la confecció de l'edició del llibre biogràfic del seu oncle, Mn. Pau Queralt, el qual també inclourà tota la seva obra escrita entre els anys 1903 i 1936.

A continuació prenen la paraula els senyors Toni Gutiérrez i el senyor Francesc Vinyes, i comenten el seu vot a favor de la proposta tot destacant els motius que han portat a efectuar aquest

reconeixement

Finalment, es sotmet l'assumpte a votació, el qual és aprovat amb el vot favorable de la unanimitat del nombre de membres presents de la corporació.

SEGON PUNT: APROVAR LA DENOMINACIÓ DEL CENTRE PARROQUIAL COM A CENTRE CULTURAL SANT JORDI

El senyor Alcalde dóna la paraula al senyor secretari de l'Ajuntament de Montblanc, Antoni Garcia Jiménez, el qual dóna lectura a la proposta d'acord que es sotmet a debat i votació, essent el seu literal el següent:

Atès que la figura de Sant Jordi, des de sempre, ha tingut una estreta relació, i molt directa, amb la vila de Montblanc. Podria ésser versemblant que hagués estat el primer patró de la vila i, tot seguint a mossèn Pau Queralt, la seva vinculació amb Montblanc ha estat del tot present. Així:

1. Un dels seus principals portals està sota la seva advocació i protecció, en el qual, el 5 d'octubre de 1997 els nats l'any 1947 oferiren a la vila una bella majòlica amb l'adaptació de la llegenda recollida per Anna de Valldaura. Per bé que com que aquesta està emplaçada a Montblanc, en propietat, la versió no seria la de Joaquina Santamaria, sinó de Joan Amades, atès que aquest va ser el primer folklorista en situar la llegenda a la nostra vila.
2. El 1372 Bernat Berga i la seva muller fundaren un benefici sota la seva invocació a l'església de Sant Marçal.
3. La processó que tots els anys feia la vila amb motiu de la diada de la festivitat de Sant Jordi, no seguia el curs general, sinó que anava dret al portal del seu nom.
4. A l'altar del patró de la vila, Sant Macià, hi havia la imatge eqüestre de Sant Jordi.
5. Igualment acompanyava la imatge del patró montblanquí, el de Catalunya, en el capitell de la creu de l'escala de Santa Maria; la qual últimament s'ha reproduït a la nova creu. I també en la de la carretera de Reus, en la seva bifurcació amb el camí que menava cap a la Vall; la qual era coneguda com la creueta de la Vall.
6. A més als anys trenta hi va haver una revifada d'actes religiosos el dia de Sant Jordi, a càrrec del mateix Mn. Pau Queralt, amb diferents manifestacions i amb la cantada dels goigs del sant.
7. A més, en el decurs de la nostra història, molts montblanquins i montblanquines han portat respectivament el nom de Jordi o Jordina.

I, no cal dir, que d'ençà 30 anys Montblanc celebra el principal esdeveniment d'atracció turística, amb la concorreguda Setmana Medieval, organitzada per l'Associació Medieval de la Llegenda de Sant Jordi, la qual té com a motiu principal la mateixa la recreació de la bella llegenda de la salvació de la princesa de les urpes del drac per part del valeros cavaller Sant Jordi. Com ja hem assenyalat, segons el *Costumari Català* de Joan Amades, i com no podia ser d'altra manera, aital esdeveniment va tenir lloc a Montblanc.

Vist l'informe emès pel Director de l'Arxiu Històric Comarcal de Montblanc, de data 10 d'abril de 2017 i del que no se'n desprèn cap impediment en relació a la proposta efectuada, per l'exposat, es proposa al Ple l'adopció del següent acord:

PRIMER: Aprovar la denominació del centre Parroquial com a centre cultural Sant Jordi

SEGON: Notificar aquest acord als veïns i a l'Oficina de Correus.

Pren la paraula el senyor Francesc Benet i diu:

Els fundadors del Centre Parroquial foren Antoni París i Riba i Francesc Gaya i Solé. Aquests varen adquirir quatre cases del carrer Major i del carrer de Dalt l'any 1908. Eren de Ramon Roselló, Teresa Torruella, Josep Torruella i de Ramon Masalias, aquesta última anomenada cafè del *Jueu*. Seguidament, el 1910, es va endegà la construcció de l'edifici, amb una clara influència de l'arquitectura modernista; com ho foren per aquells anys la construcció dels cellers cooperatius dels que tants bons exemples tenim a la Conca de Barberà i, d'entre ells, el mateix de Montblanc, traçat per Cèsar Martinell.

Fou bastit pel Centre Tradicionalista (coneguts com els Carlistes o els *Jaumistes*) i el seu constructor va ser Josep Anglès i Farriol. El Centre, abans, tenia la seva seu a cal Garxet (Palau Reial).

Era una societat eminentment recreativa i les activitats polítiques no foren massa nombroses. A la sala-cafè s'hi jugava a les cartes, al tresillo i al *burro* de deu cèntims. També s'hi van arribar a celebrar balls cada diumenge amb la Música La Nova, festes de carnaval i vetllades literàrio-musicals, les quals sempre s'acabaven cantant "La marxa de Don Carlos".

El local es va estrenar per la diada dels reis de 1912, amb la representació de *Els Pastorets* del montblanquí Mn. Josep Domingo i Ardèvol. En el transcurs dels anys el nou edifici del Centre Parroquial del carrer Major acollí diferents entitats de la vila. Vegem-ne la relació:

1918. Centre Cultural

1920. Joventut Nacionalista

1924 Centre de Lectura

1930. Centre Català

1935.02.07. La finca és adquirida per l'Artesana

1936-39. Fou requisat per ERC

1939-41. La Falange

1941. Fou reclamat per l'Artesana

1943.12.23. L'Artesana el va vendre a Lluís Rubinat com a plebà, i a altres, tots els quals li atorgaren els corresponents poders, com a administrador de la finca, per tal de cedir-la a Acció Catòlica Parroquial o Parròquia de Santa Maria per 20.000 pessetes, amortitzables en 10 anys.

Al llarg de la seva història, el centre acollí bona part de les representacions teatrals que s'escenificaren a la vila. Josep M. Poblet hi féu els primers passos i, sobre tot, cal destacar una fita històrica, la del 27 de març 1921, amb l'estrena mundial de l'obra *Joan Dalla* del celebrat Àngel Guimerà, a càrrec del grup del centre; és a dir, per actors montblanquins. En total, a la vila es feren tres representacions, la del dia 27 de març, diada de Pasqua, a les 10 de la nit. L'endemà, dia 28, se'n feren dues més, una a les 4 de la tarda i l'última, també a les 10 de la nit. A totes elles hi assistí el seu autor, Àngel Guimerà.

No obstant això, la representació per antonomàsia que d'alguna manera definirà el local de l'Acció Catòlica o Centre Parroquial, serà la de *Els Pastorets*, la qual tindrà lloc ininterrompudament d'ençà l'any 1941-42; per bé que la primera es va representar al Col·legi de les Germanes Carmelites per les festes nadalenes de 1939-40.

Amb l'adquisició de l'edifici per part de la Parròquia de Santa Maria, s'inicià un llarg recorregut de desenvolupament d'actes culturals, de formació religiosa, catequesi per a infants, trobades d'estudi per a joves, etc.; i d'esbarjo, tant per a joves i grans, amb sessions de teatre i, sobretot, de cinema (amb la posada en funcionament del cinema Ducal fins l'any 1966), vetllades populars i recreatives, sardanes, exposicions, campionats de ping-pong; alhora que Càritas també hi tingué uns espais.

En l'edifici, en una part preeminent de l'escala, és de destacar una bella majòlica valenciana dedicada a Sant Jordi, l'orla de la qual fou dissenyada i executada per Ismael Balanyà i Freixa. Per aquest motiu, seria del tot escaient la nova denominació del centre, com Centre Cultural Sant Jordi.

A més, hem de tenir en compte que la figura de Sant Jordi, des de sempre, ha tingut una estreta relació, i molt directa, amb la vila de Montblanc. Podria ésser versemblant que hagués estat el primer patró de la vila i, tot seguint a mossèn Pau Queralt, la seva vinculació amb Montblanc ha estat del tot present. Així:

8. Un dels seus principals portals està sota la seva advocació i protecció, en el qual, el 5 d'octubre de 1997 els nats l'any 1947 oferiren a la vila una bella majòlica amb l'adaptació de la llegenda recollida per Anna de Valldaura. Per bé que com que aquesta està emplaçada a Montblanc, en propietat, la versió no seria la de Joaquina Santamaria, sinó de Joan Amades, atès que aquest va ser el primer folklorista en situar la llegenda a la nostra vila.
9. El 1372 Bernat Berga i la seva muller fundaren un benefici sota la seva invocació a l'església de Sant Marçal.
10. La processó que tots els anys feia la vila amb motiu de la diada de la festivitat de Sant Jordi, no seguia el curs general, sinó que anava dret al portal del seu nom.
11. A l'altar del patró de la vila, Sant Macià, hi havia la imatge eqüestre de Sant Jordi.
12. Igualment acompanyava la imatge del patró montblanquí, el de Catalunya, en el capitell de la creu de l'escala de Santa Maria; la qual últimament s'ha reproduït a la nova creu. I també en la de la carretera de Reus, en la seva bifurcació amb el camí que menava cap a la Vall; la qual era coneguda com la creueta de la Vall.
13. A més als anys trenta hi va haver una revifada d'actes religiosos el dia de Sant Jordi, a càrrec del mateix Mn. Pau Queralt, amb diferents manifestacions i amb la cantada dels goigs del sant.
14. A més, en el decurs de la nostra història, molts montblanquins i montblanquines han portat respectivament el nom de Jordi o Jordina.

I, no cal dir, que d'ençà 30 anys Montblanc celebra el principal esdeveniment d'atracció turística, amb la concorreguda Setmana Medieval, organitzada per l'Associació Medieval de la Llegenda de Sant Jordi, la qual té com a motiu principal la mateixa la recreació de la bella llegenda de la salvació de la princesa de les urpes del drac per part del valeros cavaller Sant Jordi. Com ja hem assenyalat, segons el *Costumari Català* de Joan Amades, i com no podia ser d'altra manera, aital esdeveniment va tenir lloc a Montblanc.

Finalment, es sotmet l'assumpte a votació, el qual és aprovat amb el vot favorable de la unanimitat del nombre de membres presents de la corporació.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a les 13:00 hores del migdia, i per constància del que s'hi ha tractat i dels acords adoptats, s'estén la present acta, que signa el Sr. Alcalde, junt amb el Secretari, que certifica.

DILIGÈNCIA: Per fer constar que aquesta acta consta de folis número E a E, ambdós inclosos.